

Publicerad 2021-01-28 16:31 av Peter Stjerngrim

Skrev om det som föregick mina slutsatser till en skrivarvän som tyckte om min föregående text ... Men så kände jag att den kanske kunde ge någonting mer än blott ett litet leende till fler ... ett lite större leende ... kanske ...

Inspirationskällan till föregående text i originalversion ..

... utan förskönanden eller dragna slutsatser ...

Detta var vad jag i djupaste förtroende delgav min skrivarvän om det som egentligen sades i konversationen som inspirerade mig till min föregående officiella version som jag publicerade här för en liten stund sedan ...

Då skulle du varit med och hört hela den konversation vi hade vilken inspirerade mig till dessa slutsatser ...

Hon kom hem från Magaluf härom dagen, trött, förkyld och allmänt sur på allt och alla ... därav ...

Idag var en sån där dag vilken "vi" kom fram till lika gärna kunde strykas ur kalendern för att glömmas bort helt och i de allra bortersta minneslagren gömmas ...

Mänskligheten består nämligen av en massa bittra och sura människor som bara gör livet ännu besvärligare för en för stunden livstrött blivande 18 årig tjej ...

- Hoppas att jag inte är en av dem i alla fall, var min försiktiga trevande illa fördolda frågeställning av mer retorisk natur och karaktär ...

Svaret blev då omgående

- Men pappa, älskade du, du räknas inte till mänskligheten ...

-Va! Vad räknas jag som då??? lätt sårad tonläge från mig ...

- Du är ju pappa! Och dessutom är du övermänskligt underbar och god på alla sätt och vis ... och det är ju därför jag älskar dig mest i hela universum ... och så en massa snälla saker till som hon radade upp för att lugna sin lätt oroade fader ...

- Älsklingen min, hur mycket är det du behöver egentligen till åkkortet i bidrag?

- Tja, om du kan får du gärna betala hälften i alla fall ... men bara om du kan ... annars kan jag betala det själv, eftersom jag nyss fått lönen, men sen blir det ju förstås rätt fattigt tills skolan börjar ... förstås ...

liksom ...

och så den där underbart vackra leende älskar-dig-mest-blicken med huvudet så där alldeles fingerlindande sött lite på sned ...

Snacka om att man är fullständigt överkörd i det läget ... *suck, men en suck som innehåller oändligt mycket kärlek till en tjej som utan överord är den mest underbara dotter en pappa någonsin kan önska sig ...*

Nostalgisk återblick

Publicerad här tidigare i juli 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten